

marchere op med en uendelig Række af Tal. Det gjorde han ogsaa i Dag, han lod Millionerne rulle og rasle omkring sig, saaledes at man ikke var i Stand til at følge ham. Og det er jo ogsaa umuligt i en Diskussion paa staaende Fod at kontrollere saadanne lange Talrækker. Jeg kan derfor hverken bestride eller bekræfte de Tal, han fremførte.

Jeg udtalte før, at Heden laa hen endnu og ventede paa at blive opdyrket, og at den havde henligget saaledes i Aarhundreder — ja, vi kunde maaske føje til: i Aartusinder —, og det siger jeg, er fuldstændig rigtigt.

Dertil svarede det ærede Medlem: Ja, men der er dog gjort meget i denne Retning, der er megen Hedejord, som er opdyrket. Ja, det er der, men det er jo ikke mere Hede; den Jord, hvor der nu dyrkes Rug og Kartofler, og hvor der vokser Grantræer, der ere 30—40 Fod høje, det er slet ikke Heder. Nej, Heder, det er den Jord, der ligger hen øde og udyrket, bevokset med Lyng, Egepur og den Slags, det er den Jord, som ligger hen og venter paa, at nogen skulde komme og tage den under Kultur, og af den Slags Jord have vi endnu 50 Kvadratmil Land. Jeg har aldrig udtalt, at der intet som helst var gjort for at omdanne de Hedearealer, vi tidligere have haft; jeg har heller ikke udtalt, at Hededyrkingen var gaaet i Staa, men jeg har sagt, at det var ingen Ære for vort Land, at vi lode 50 Kvadratmil af vort Land ligge øde hen.

Saa sagde den ærede Ordfører, at det Samraad, der har været holdt om denne Sag, er fremkaldt fra Finansudvalgets Side. Ja, men den ærede Ordfører ved jo godt, hvem det er, der har rejst denne Sag i Finansudvalget; det er ikke den ærede Ordfører, der har gjort det. Men saa sagde han: Saa snart Sagen kom frem, forlangte jeg, at Bornholm skulde være med. Ja, det er en Selvfølge, at naar Talen er om at understøtte Hededyrkere, saa angaar det Hededyrkere ikke aleneovre i Jylland, men naturligvis ogsaa Hededyrkere paa Bornholm, for saa vidt saadanne findes der. Men jeg tror nu alligevel ikke, at de bornholmske Husmænd ville blive særlig henrykte over det ærede Medlem for Rønne. Hvis han havde gjort noget alvorligt for denne Sag, saa havde det været en anden Sag. Men han har altsaa bare nævnet dette, at Bornholm skulde være med; men ellers intet, og naar Forslaget nu kommer til Afstemning, saa stemmer han imod det! Jeg tror alt-

saa ikke, han har meget at rose sig af, naar han kommer over til de bornholmske Husmænd og overfor dem vil bevise, hvorledes han dog ikke glemte Bornholmerne ved denne Lejlighed.

Men det er ganske sikkert, at hvis Forslaget blev gennemført, var der mange fattige Husmænd paa Bornholm, der kunde faa Gavn af det. Jeg omtalte forleden, at der f. Eks. ude i Øster-Marie findes Husmænd i Hundredvis, som mange Steder arbejde med mager, stenet Jord; de Folk vilde kunne faa Gavn af dette Forslag. Derfor skulde det ærede Medlem gaa med til det og ikke gaa imod det, som han nu har gjort.

Saa spurgte det ærede Medlem, om de, som skulde have Præmier, lige straks skulde begynde med at faa dem. Jeg har udtalt adskillige Gange, at naar der var gjort et Arbejde for Jordens Kultivering, kunde dette Arbejde blive underkastet et Syn, saa kunde kyndige Mænd skønne over, hvormeget dette Arbejde var værd, og saa vilde jeg ogsaa finde det rigtigt at give en Belønning i Forhold til Arbejdet. Det ærede Medlem for Nibe (Kvist) talte om, at det kunde være rige Folk, der opdyrkede Heden. Ja, vi vide jo, at der er adskillige københavnske Rigmænd, der have købt Arealer ude i Hederne, og nu kunde det ærede Medlem for Nibe naturligvis spørge, om det var disse københavnske Rigmænd, jeg herigennem ønskede at komme til Hjælp. Det tror jeg ikke, vi behøve at tale længe om. Det har selvfølgelig aldrig været Meningen med Forslaget, at man skulde hjælpe Folk, der sidde godt i det. De trænge ikke til det. Nej, dem, Forslaget tilsigter at komme til Hjælp, er de mange fattige, der kæmpe en haard Kamp ude paa Heden.

Det er ret betegnende for Modstanderne af denne Sag, at dens Realitet maa de lade staa, de maa i det mindste lade skinne igennem, at de have Sympati for den. I Stedet have de kastet sig over det formelle, men nu er ogsaa det taget fra dem, heller ikke der er der noget at hænge sig i. Nu have de fundet noget nyt. Det ærede Medlem for Viborg (Svejstrup), der er saa iderig, har nu fundet paa, at det er et politisk Forslag, her drejer det sig om Partipolitik, og derfor skal man gaa mod Forslaget. Spørgsmaalet er i Virkeligheden rent sagligt, men det har i de Herrens Øjne den Fejl, at det er Socialdemokratiet, der har rejst det. Det er en Fejl ved Forslaget, at det ikke er deres egen Minister, der har fundet paa det. Tænk